

La Biblioteca d'ETSEA rep el llegat del botànic Oriol de Bolòs

Coautor de 'Flora dels Països Catalans', fou deixeble de Pius Font i Quer

El fons documental del botànic Oriol de Bolòs i Capdevila (Olot, 1924 - Barcelona, 2007), s'incorporarà a la Universitat de Lleida un cop inventariat, catalogat i classificat. Serà la [Biblioteca de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària](http://www.sbd.udl.cat/ca/biblioteques/etsea/) [<http://www.sbd.udl.cat/ca/biblioteques/etsea/>] la que integrarà, en les diferents seccions de la sala, el llegat d'aquest especialista en florística i geobotànica dels Països Catalans, i també de les regions mediterrània i macaronèsica. Això ha estat possible gràcies a la donació del seu fill, el professor d'Història Medieval de la UdL, Jordi de Bolòs i Masclans.

Els fons està format per unes 200 monografies, sobretot de botànica, florística i geobotànica, publicacions periòdiques, com les de la secció de Botànica de l'Institut d'Estudis catalans, diverses revistes (*Itinera geobotànica*, *Ecologia*, *Anales del Jardín Botánico de Madrid*, etc.), alguns mapes amb la localització d'espècies vegetals i una important col·lecció de separates.

Aquestes separates, classificades i organitzades temàticament, i també per autor, constitueixen la part més interessant del llegat. Són fruit de l'intercanvi amb d'altres especialistes i col·legues, entre els quals s'hi troben experts francesos, anglesos i alemanys, i algunes d'elles estan dedicades i signades. Per exemple, la que du la signatura de Josias Braun-Blanquet, fundador de la fitosociologia, de qui Oriol de Bolòs en fou deixeble.

Oriol de Bolòs va ser professor de la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona i va escriure al voltant de 200 títols entre llibres, articles i col·laboracions en obres col·lectives. Entre aquests, cal destacar *Flora dels Països Catalans* (1984-2001), un esforç per registrar exhaustivament el coneixement acumulat fins al moment en aquest àmbit que va dirigir amb Josep Vigo Bonada, i de la qual la biblioteca d'ETSEA en disposarà un exemplar.

Deixeble de Pius Font i Quer, va dirigir l'Institut Botànic de Barcelona entre 1967 i 1984, i va ser president de la Secció de Ciències Biològiques de l'Institut d'Estudis Catalans entre 1989 i 1992. Conseller de la Institució Catalana d'Història Natural, fou membre de l'Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona i de la Comissió Fitosociològica Internacional. Entre altres guardons, rebé la Medalla Narcís Monturiol (1982), la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1993) i el Premi de la Fundació Catalana per a la Recerca (1994).

